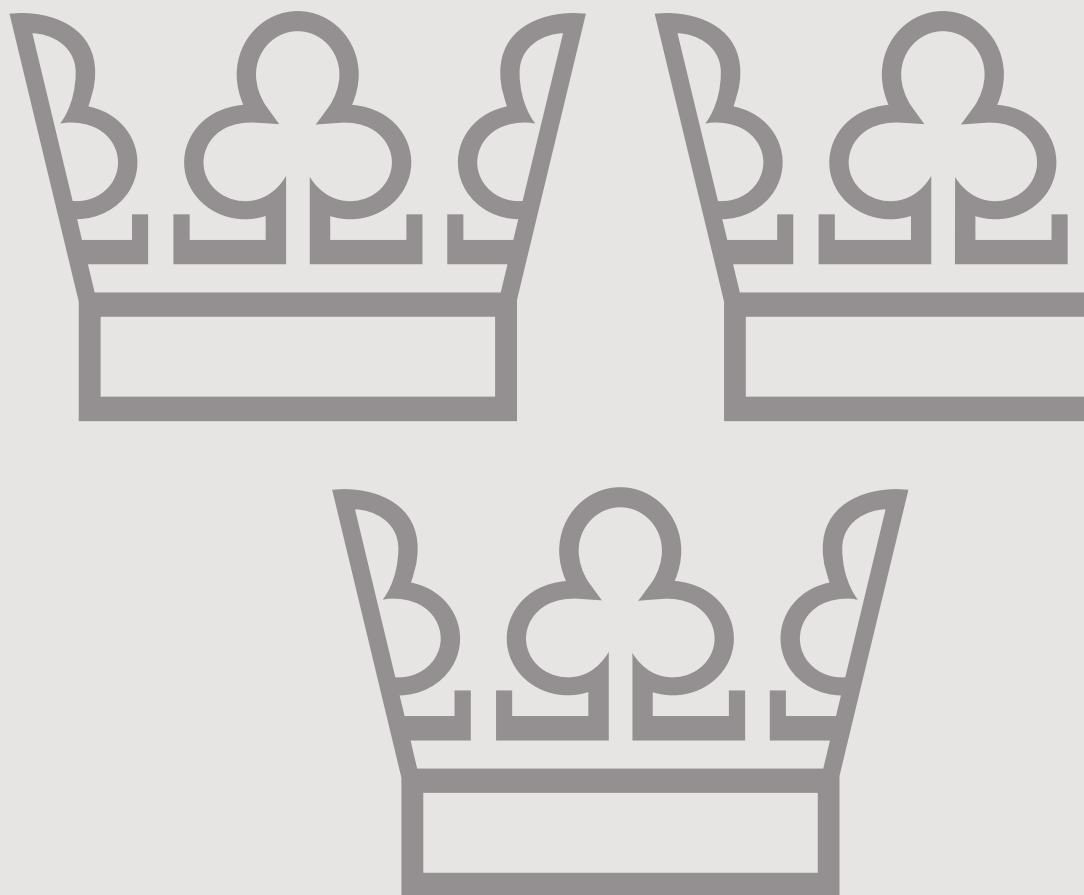

Beslutspromemoria – ändrade föreskrifter om resolution

Sammanfattning

Riksgäldskontoret (Riksgälden) beslutar om ändringar i Riksgäldskontorets föreskrifter (RGKFS 2015:2) om resolution.

Ändringarna innebär att det i föreskrifterna införs krav på vissa svenska företag som omfattas av lagen (2015:1016) om resolution att upprätta ett register över finansiella avtal. Det införs också bestämmelser om vad registret ska innehålla samt när och på vilket sätt de berörda företagen ska lämna uppgifter ur registret till Riksgälden.

Ändringarna förväntas medföra positiva effekter på förutsättningarna för att genomföra ett resolutionsförfarande. För företagen innebär ändringarna samtidigt att det ställs krav som eventuellt kommer att medföra vissa kostnader.

Föreskriftsändringarna träder i kraft den 1 juli 2023 och ska tillämpas för tiden från och med den 1 juli 2025.

Innehåll

Sammanfattning	2
1. Utgångspunkter	4
1.1 Bakgrund och syfte	4
1.2 Regleringsalternativ	5
1.3 Rättsliga förutsättningar	5
1.4 Ärendets beredning.....	5
2. Motivering och överväganden	6
2.1 Register över finansiella avtal.....	6
2.1.1 Om behovet av kännedom om finansiella avtal i resolution	6
2.1.2 Krav på att upprätta register över finansiella avtal och vilka företag som ska omfattas	7
2.1.3 Finansiella avtal ska definieras.....	9
2.1.4 Vad avtalsregistret ska innehålla.....	9
2.1.5 Uppgiftslämning ur registret.....	11
2.1.6 Samråd och samordning med Finansinspektionen	11
2.2 Ikraftträdande.....	12
3. Konsekvenser	14
3.1 Konsekvenser för samhället	14
3.2 Konsekvenser för företagen.....	14
3.3 Konsekvenser för Riksgälden	16
3.4 Överensstämmelse med unionsrätten.....	16
3.5 Tidpunkten för ikraftträdande.....	16
3.6 Speciella informationsinsatser	16

1. Utgångspunkter

1.1 Bakgrund och syfte

Det unionsrättsliga regelverket om hantering av kreditinstitut och vissa andra finansiella företag i kris finns i krishanteringsdirektivet.¹ Direktivet har i svensk rätt framför allt genomförts i lagen (2015:1016) om resolution. Vissa delar av direktivet har genomförts i Riksgäldskontorets föreskrifter (RGKFS 2015:2) om resolution. Enligt lagen om resolution är Riksgälden utsedd till resolutionsmyndighet i Sverige, vilket innebär att det är Riksgälden som prövar frågor om åtgärder enligt lagen.

Enligt 5 kap. 5 § lagen om resolution får Riksgälden besluta att ett företag som omfattas av lagen ska upprätta register över sina finansiella avtal och andra avtal som kan få väsentlig betydelse vid resolution. Av 22 § förordningen (2015:1034) om resolution framgår att Riksgälden får meddela föreskrifter bland annat om vilka företag som ska upprätta register som avses i 5 kap. 5 § lagen om resolution, vad registren ska innehålla och när företagen ska ge in register för olika typer av avtal.

När krishanteringsdirektivet genomfördes i Sverige valde Riksgälden att inte meddela några föreskrifter om avtalsregister. Det fanns flera skäl för detta ställningstagande.² Ett av skälen var att det enligt artikel 71.8 i krishanteringsdirektivet skulle tas fram tekniska standarder om vissa aspekter av kravet på att ha ett avtalsregister. Dessa tekniska standarder har antagits genom kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1712.³ I en bilaga till denna förordning framgår den information om finansiella avtal som registren åtminstone ska innehålla.

Det unionsrättsliga regelverket har även kompletterats genom att den Europeiska bankmyndigheten (EBA) har tagit fram riktlinjer för förbättring av möjlighet till resolution för institut och resolutionsmyndigheter

---

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012.

² Se Riksgäldens Remisspromemoria – förslag till föreskrifter om resolution, Dnr 2015/711.

³ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1712 av den 7 juni 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag med avseende på tekniska standarder för tillsyn som specificerar den information om finansiella avtal som de detaljerade registren minst bör innehålla och under vilka omständigheter kravet bör ställas.

EBA/GL/2022/01 (nedan benämnda som riktlinjerna). Dessa riktlinjer, tillsammans med Riksgäldens vägledning om riktlinjerna, innehåller viktiga förtydliganden av vad företag behöver göra för att förbättra resolutionsbarheten, bland annat vad gäller hållande av uppgifter i vissa register.

Syftet med ett avtalsregister är att resolutionsmyndigheten ska kunna få tillgång till de uppgifter som behövs om ett företag försätts i resolution och att detta främjar resolutionens effektivitet.⁴

1.2 Regleringsalternativ

Ett alternativ till att meddela föreskrifter kan vara att utfärda allmänna råd. Allmänna råd är till skillnad mot föreskrifter inte bindande. Riksgälden bedömer att det finns behov av en bindande reglering för att säkerställa att ett avtalsregister upprättas på ett sådant sätt som främjar en effektiv resolution. Även Finansinspektionen har bemyndigats att meddela föreskrifter med krav på upprättande av ett avtalsregister. Finansinspektionen har dock inte meddelat några föreskrifter med ett sådant krav. Mot den bakgrunden bedömer Riksgälden att det är lämpligt att den reglering som krävs sker genom ändringar i föreskrifterna om resolution.

1.3 Rättsliga förutsättningar

Enligt 22 § första stycket 7 i förordningen om resolution får Riksgälden meddela föreskrifter om vilka företag som ska upprätta register som avses i 5 kap. 5 § lagen om resolution, vad registren ska innehålla och när företagen ska ge in register för olika typer av avtal.

1.4 Ärendets beredning

Den 6 december 2022 remitterade Riksgälden ett förslag till ändringar i föreskrifterna om resolution. Totalt sju organisationer och myndigheter har yttrat sig över remissen.

Samråd har skett med Finansinspektionen.

Riksgälden har övervägt samtliga framförda remissynpunkter.

---

⁴ Prop. 2015/16:5 s. 286.

2. Motivering och överväganden

I det följande redogörs för Riksgäldens motivering och ställningstaganden i fråga om de nu aktuella föreskrifterna.

2.1 Register över finansiella avtal

2.1.1 Om behovet av kännedom om finansiella avtal i resolution

Finanskriser innebär i regel stora kostnader för samhället genom djupa och långdragna fall i produktion och sysselsättning. Det krishanteringsregelverk som finns i lagen om resolution, det vill säga möjligheten att sätta ett institut i resolution, innebär ett ökat skydd för samhället och samhällsekonomin i stort och för skattebetalarna.

Resolutionsförfarandet bygger på att hela eller delar av en banks verksamhet ska kunna fortsätta att bedrivas om det krävs för att bevara den finansiella stabiliteten. För att förbättra förutsättningarna att i resolution driva verksamheten vidare ger regelverket resolutionsmyndigheten rätt att förbjuda motparter till banken i resolution att vidta vissa rättshandlingar, bland annat att säga upp eller häva ett avtal med banken. Åtgärden att tillfälligt skjuta upp uppsägningsrätten för vissa avtal kan till exempel användas för att kortsiktigt underlätta likviditetsförsörjningen i resolution. För att resolutionsmyndigheten ska kunna utöva dessa befogenheter vid en tidpunkt som främjar resolutionsförfarandet behöver myndigheten snabbt kunna bilda sig en uppfattning om de avtal som är väsentliga för verksamheten. I ett register över finansiella avtal kan relevanta uppgifter sammanställas i förväg och finnas tillgängliga. Registret ger därmed förutsättningar för resolutionsmyndigheten att snabbt få tillgång till dessa uppgifter. Att de finns samlade i ett register, och alltså inte behöver samlas ihop från en mängd olika källor, underlättar resolutionsmyndighetens arbete väsentligt. Registret underlättar därigenom för resolutionsmyndigheten att vid den tidpunkt som krävs kunna utöva de befogenheter som regelverket erbjuder. Att kunna utöva dessa befogenheter kan vara av stor betydelse för att resolutionsförfarandet ska bli lyckosamt, och att samhället och samhällsekonomin ska skyddas på det sätt som är syftet med krishanteringsregelverket.

2.1.2 Krav på att upprätta register över finansiella avtal och vilka företag som ska omfattas

Riksgäldens ställningstagande: Det ska i föreskrifterna (RGKFS 2015:2) om resolution införas ett nytt kapitel med bestämmelser om att upprätta register över finansiella avtal.

Kravet på att upprätta ett sådant avtalsregister ska gälla företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 och 2 lagen (2015:1016) om resolution och som är en resolutionsenhet, eller som är ett dotterföretag till en sådan resolutionsenhet.

Remisspromemorian hade samma innehåll.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Svenska Bankföreningen anser att det bör övervägas om ett kompletterande register till existerande rapportering skulle vara tillfyllest.

Riksgäldens skäl: Enligt gällande rätt finns det inte något krav på företagen att upprätta register över finansiella avtal. Som Bankföreningen anför rapporteras vissa av de uppgifter som skulle ingå i ett sådant register redan idag. Riksgälden konstaterar emellertid att den rapporteringen varken är samlad eller utformad för ändamålet. För att förbättra förutsättningarna för att genomföra ett resolutionsförfarande på ett ändamålsenligt sätt finns det skäl att införa ett krav på ett register över finansiella avtal. Bestämmelser om att upprätta ett avtalsregister bör därför införas i ett nytt kapitel i föreskrifterna om resolution.

Riksgälden har enligt lagen om resolution möjlighet att ställa krav på att upprätta register över finansiella avtal mot alla, eller vissa av, de företag som omfattas av 1 kap. 1 § första stycket lagen om resolution. De företag som räknas upp i denna bestämmelse är svenska kreditinstitut och värdepappersbolag samt vissa i Sverige hemmahörande företag som är finansiella institut, finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag och holdingföretag med blandad verksamhet. Dessutom omfattas EES-filialer som är etablerade i Sverige.

Riksgälden bedömer emellertid att det i nuläget inte finns skäl att införa ett registerkrav för samtliga de företag som omfattas av lagen om resolution. Enligt lagen om resolution ska Riksgälden upprätta resolutionsplaner respektive koncernresolutionsplaner för företagen och hålla dem aktuella. När

Riksgälden upprättar planerna ska myndigheten pröva i vilken utsträckning det är möjligt att rekonstruera eller avveckla institutet, eller moderföretaget i en koncern, genom konkurs, likvidation eller resolution på ett sätt som inte leder till en allvarlig störning i det finansiella systemet i EES. De företag vars konkurs eller likvidation bedöms leda till en sådan allvarlig störning anses vara så kallade systemviktiga företag. Det är således dessa företag som ska kunna försättas i resolution. Mot denna bakgrund anser Riksgälden att dessa företag bör omfattas av kravet på att upprätta ett register över finansiella avtal.

För närvarande har Riksgälden för nio företag (inklusive deras respektive resolutionsgrupper) beslutat om resolutionsplaner som anger att företaget ska vara föremål för resolutionsåtgärder. Det handlar om vissa av de större kreditinstituten, och dessa definieras i lagen om resolution som resolutionsenheter. Riksgälden bedömer mot den bakgrunden att de företag som är resolutionsenheter bör omfattas av kravet på att upprätta ett register över finansiella avtal. Vilka dessa företag är framgår av Riksgäldens webbplats.⁵

Riksgälden konstaterar att resolutionsenheter i vissa fall har dotterföretag som ingått finansiella avtal som kan vara av betydelse i en resolution. För att ett resolutionsförfarande ska kunna genomföras på ett ändamålsenligt sätt behöver register över dotterföretagens finansiella avtal därför också finnas. Mot den bakgrunden är det nödvändigt att register över sådana dotterföretags finansiella avtal också finns tillgängliga. Av den anledningen anser Riksgälden att kravet på att upprätta ett register över finansiella avtal även bör gälla för de företag som omfattas av 1 kap. 1 § första stycket 1 och 2 lagen om resolution och som är dotterföretag till en resolutionsenhet.

Det bör framgå av föreskrifterna vilka företag som ska omfattas av kravet på att upprätta ett register över finansiella avtal. Riksgälden anser därför att en ny bestämmelse bör införas i föreskrifterna om resolution som anger att ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 och 2 lagen om resolution och som är en resolutionsenhet, eller som är ett dotterföretag till en sådan resolutionsenhet, ska upprätta ett register över finansiella avtal.

Riksgälden konstaterar att kretsen av företag som enligt en resolutionsplan ska försättas i resolution och därmed anses vara en resolutionsenhet kan ändras över tid. Det innebär därmed att det över tid kan variera vilka företag som kan komma att omfattas av kravet på att upprätta ett register över finansiella avtal.

---

⁵ Beslut om resolutionsplaner och MREL - Riksgälden.se (riksgalden.se).

2.1.3 Finansiella avtal ska definieras

Riksgäldens ställningstagande: Det ska i föreskrifterna införas en definition av finansiella avtal. Finansiella avtal ska definieras som de avtal som anges i artikel 2.1.100 a – f i krishanteringsdirektivet.

Remisspromemorian hade samma innehåll.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Riksgäldens skäl: Lagen om resolution saknar en definition av vad som är ett finansiellt avtal. I artikel 2.1.100 i krishanteringsdirektivet finns en exemplifierande uppräkningslista av vilka avtal som kan anses utgöra finansiella avtal. De exempel som anges är värdepappersavtal, råvaruavtal, future- och forwardavtal, swappavtal, vissa avtal om interbanklån samt ramavtal för de uppräknade avtalen. Enligt Riksgäldens mening är det lämpligt att utgå från denna exemplifiering. De avtalstyper som uttryckligen räknas upp i definitionen i direktivet är de som bör omfattas av registret. I dagsläget ser Riksgälden inget behov av att ytterligare avtalstyper omfattas. En definition av finansiella avtal bör därför införas i föreskrifterna. Definitionen ska omfatta de avtalstyper som räknas upp i artikel 2.1.100 a – f.

2.1.4 Vad avtalsregistret ska innehålla

Riksgäldens ställningstagande: Ett avtalsregister ska omfatta finansiella avtal. För varje finansiellt avtal ska registret innehålla åtminstone de uppgifter som följer av bilagan till kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1712.

Företaget ska uppdatera registret löpande.

Remisspromemorian hade samma innehåll.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Riksgäldens skäl: I 5 kap. 5 § lagen om resolution anges att Riksgälden får besluta om ett avtalsregister för såväl finansiella avtal som andra avtal som kan få väsentlig betydelse vid resolution. Riksgälden har således möjlighet att besluta att registret kan omfatta fler avtal än bara finansiella avtal.

Sedan lagen om resolution trädde i kraft har EBA antagit riktlinjer om resolutionsbarhet. I riktlinjerna (punkten 25) anges att instituten bör ha ett omfattande och sökbart register över kontrakt som betjänar alla relevanta

tjänster. Mot bakgrund härav bedömer Riksgälden att det är tillräckligt att föreslå ett register som innehåller uppgifter om de finansiella avtalen.

Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1712 omfattar en bilaga med en uppsättning av uppgifter om finansiella avtal. Riksgälden bedömer att de uppgifter som framgår av bilagan till förordningen är lämpliga att ingå i registret. Enligt Riksgäldens mening finns det i dagsläget inte något behov av att ytterligare uppgifter ingår i registret. Det finns naturligtvis inte något hinder mot att företagen själva för ett register där fler uppgifter finns. Riksgälden bedömer mot den bakgrunden att det i föreskrifterna ska införas en bestämmelse om att registret för varje finansiellt avtal ska innehålla åtminstone de uppgifter som följer av bilagan till kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1712.

Registret behöver uppdateras så att det vid var tid innehåller korrekta och fullständiga uppgifter. För att åstadkomma det är det rimligt att det ställs krav på att företaget uppdaterar registret löpande. Det innebär till exempel att registret bör uppdateras när nya avtal ingås eller när befintliga avtal ändras på ett sådant sätt att det påverkar de uppgifter som finns i registret.

Bland de uppgifter som räknas upp i bilagan till förordningen finns namn på företagets motpart i ett avtal. Riksgäldens bedömning är att de avtal som registret ska omfatta är av sådan karaktär att det torde vara mycket ovanligt med motparter som är fysiska personer. För det fall en motpart skulle vara en fysisk person, eller det av annan anledning ska läggas in uppgifter i registret som kan betraktas som personuppgifter enligt dataskyddsförordningen⁶, bedömer Riksgälden att det enligt dataskyddsförordningen finns rättslig grund för behandlingen. Enligt förordningen gäller bland annat att en personuppgiftsansvarig får behandla personuppgifter om det är nödvändigt för att uppfylla en rättslig förpliktelse enligt EU-rätt eller svensk rätt, under förutsättning att den personuppgiftsansvarige är ålagd att uppfylla den rättsliga förpliktelsen.⁷ Riksgälden bedömer att de föreslagna föreskrifterna utgör ett sådant åliggande som gör att personuppgifter får behandlas enligt dataskyddsförordningen.

---

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG.

⁷ Se artikel 6 i dataskyddsförordningen.

2.1.5 Uppgiftslämning ur registret

Riksgäldens ställningstagande: Ett företag ska till Riksgälden lämna de registeruppgifter som Riksgälden begär. Uppgifterna ska lämnas omedelbart om Riksgälden begär det.

Uppgifterna ska lämnas i ett vanligt förekommande elektroniskt format och vara strukturerade enligt bilagan till kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1712.

Remisspromemorian hade samma innehåll.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Riksgäldens skäl: Ett resolutionsförfarande kan behöva gå mycket snabbt för att minimera risken för negativa effekter på samhällsekonomin och den finansiella stabiliteten. Det är därför viktigt att Riksgälden snabbt kan få tillgång till uppgifterna i avtalsregistret. Mot denna bakgrund bedömer Riksgälden att företagen ska ha en skyldighet att säkerställa att registret och uppgifterna i det kan lämnas till Riksgälden så snart som myndigheten behöver dem.

För att registret ska kunna användas på ett ändamålsenligt sätt bör uppgifterna lämnas i ett vanligt förekommande elektroniskt format och vara strukturerade på det sätt som framgår av bilagan till kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1712.

2.1.6 Samråd och samordning med Finansinspektionen

Riksgäldens bedömning: Föreskriftsändringarna innebär inte någon dubbelreglering av register över finansiella avtal. De innebär inte heller något rapporteringskrav som behöver samordnas med den rapportering som sker till Finansinspektionen.

Remisspromemorian hade samma innehåll.

Remissinstanserna tillstyrker bedömningen eller har inget att invända mot den.

Riksgäldens skäl: Både Riksgälden och Finansinspektionen har rätt att meddela föreskrifter med krav på upprättande av ett avtalsregister. Enligt förarbetena bör myndigheterna samordna sina krav för att undvika omotiverade skillnader beträffande de krav som ställs på företagen.⁸ Riksgälden

---

⁸ Prop. 2015/16:5 s. 288.

har samrått med Finansinspektionen. Finansinspektionen har inte infört några krav på avtalsregister. Ett införande av ett sådant krav i föreskrifterna om resolution innebär således inte någon dubbelreglering på området.

Enligt förarbetena är det dessutom angeläget att företagen inte belastas av rapporteringskrav i onödan.⁹ Vissa av de uppgifter som kommer omfattas av avtalsregistret omfattas sannolikt av rapporteringskrav enligt EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EMIR)¹⁰. Sannolikt kommer vissa uppgifter att finnas i de transaktionsregister som EMIR omfattar. Enligt artikel 81.3 m i EMIR gäller att ett transaktionsregister ska tillhandahålla nödvändiga uppgifter till bland andra resolutionsmyndigheter såsom Riksgälden.

Riksgälden konstaterar att kravet på att upprätta register över finansiella avtal inte innebär något rapporteringskrav. Det kommer således inte att uppstå dubbla krav på rapportering. Riksgälden bedömer vidare att den rapporteringsplikt som följer av EMIR inte undanröjer behovet av ett register över finansiella avtal för de företag som berörs av Riksgäldens föreskrifter. För de ändamål som registret kan komma att användas av Riksgälden, är det inte tillräckligt att uppgifterna finns i transaktionsregister till vilka Riksgälden i sin tur måste vända sig för att få uppgifterna.

2.2 Ikraftträdande

Riksgäldens ställningstagande: Ändringarna i föreskrifterna ska träda i kraft den 1 juli 2023. Bestämmelserna ska tillämpas från och med den 1 juli 2025.

Remisspromemorian hade samma innehåll vad gäller dag för ikraftträdande. I remisspromemorian föreslogs dock att de nya bestämmelserna skulle tillämpas från och med den 1 januari 2024.

Remissinstanserna: Flertalet av remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Svenska Bankföreningen anser att Riksgälden underskattat komplexiteten i att införa ett register för finansiella avtal med en löpande uppdatering. Detta särskilt mot bakgrund av att registret, och uppgifter i detta, ska kunna lämnas ut omedelbart på Riksgäldens begäran. Att skapa ett sådant register kräver enligt Bankföreningen ett omfattande utvecklingsarbete med tillhörande förvaltning. Bankföreningen bedömer, givet resurskonflikt och komplexiteten i

⁹ Prop. 2015/16:5 s. 288.

¹⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister.

kraven, att föreskrifterna om ett avtalsregister tidigast kan börja tillämpas mot slutet av 2025.

Riksgäldens skäl: Vid bedömningen av vid vilken tidpunkt ändringarna i föreskrifterna om resolution ska träda i kraft och börja tillämpas bör hänsyn tas till den tid det tar för företagen att anpassa sig till den nya ordningen. Hur mycket arbete som krävs för att upprätta ett register över finansiella avtal kan variera mellan de berörda företagen. För vissa av dem kan det röra sig om ett stort antal avtal som ska omfattas av registret. Det innebär att arbetet kan komma att bli betungande och kräva betydande resurser. Detta arbete kommer sannolikt att omfatta någon typ av utvecklingsarbete för system. Det kan även finnas behov av att koordinera system med varandra.

Riksgälden anser vid en sammantagen bedömning att föreskriftsändringarna ska träda i kraft den 1 juli 2023 men börja tillämpas den 1 juli 2025. Det bör ge de berörda företagen tillräckligt med tid att upprätta de nödvändiga systemen och samla de relevanta uppgifterna i registret.

3. Konsekvenser

I det följande redogörs för de konsekvenser som Riksgälden bedömer att föreskriftsändringarna får.

3.1 Konsekvenser för samhället

Som tidigare nämnts i denna promemoria innebär finanskriser i regel stora kostnader för samhället genom djupa och långdragna fall i produktion och sysselsättning. Det krishanteringsregelverk som infördes i lagen om resolution, det vill säga möjligheten att sätta ett institut i resolution, innebär ett ökat skydd för samhället och samhällsekonomin i stort och för skattebetalarna.

Resolutionsförfarandet bygger på att hela eller delar av verksamheten ska kunna fortsätta att bedrivas om det krävs för att bevara den finansiella stabiliteten. Genom ett avtalsregister kan relevanta uppgifter sammanställas i förväg och finnas tillgängliga för myndigheterna när de behöver dem. Om ett krav på att upprätta ett register över betydelsefulla avtal inte finns riskerar ett resolutionsförfarande bli svårare att genomföra.

Det krav på upprättande av ett avtalsregister som Riksgälden nu inför utgör en liten del i det totala regelverket, men främjar effektiviteten i resolutionsförfarandet. En rekonstruktion av ett systemviktigt företag gör att det kan återgå till normal – och stabil – verksamhet och tillhandahålla tjänster till sina kunder. Riksgälden bedömer att föreskriftsändringarna bidrar till ett ökat skydd för samhället, samhällsekonomin i stort och för skattebetalarna samt gynnar hushållen.

3.2 Konsekvenser för företagen

Svenska Bankföreningen anser att Riksgälden underskattat komplexiteten i att införa ett register över finansiella avtal med en därtill löpande uppdatering, särskilt eftersom registret och uppgifter i detta, ska kunna lämnas ut omedelbart på Riksgäldens begäran. Enligt Bankföreningen krävs det, för att skapa ett överordnat register av denna dignitet, en robust lösning och därmed ett omfattande utvecklingsarbete med tillhörande förvaltning. Bankföreningen anser att de av Riksgälden uppskattade förvaltningskostnaderna för registret har underskattats och att dessa snarare bör uppskattas till 20–30 miljoner kronor.

Föreskriftsändringarna är begränsade till att omfatta de systemviktiga företagen, det vill säga de företag som omfattas av resolutionsplaner som föreskriver resolutionsåtgärder. I dagsläget bedömer Riksgälden att nio

kreditinstitut är systemviktiga. Dessa nio företag, och deras dotterföretag som omfattas av lagen om resolution, kommer därför att påverkas av kravet på avtalsregister. Det handlar främst om kostnader för att upprätta och underhålla avtalsregistret. Det finns inte något behov av att ta särskild hänsyn till små företag vid föreskrifternas utformning då dessa inte berörs.

Riksgälden bedömer att förutsättningarna för de företag som berörs av föreskriftsändringarna varierar. Detta bland annat beroende på företagens storlek och komplexiteten i den verksamheten som de bedriver. Nämnda förhållanden påverkar troligtvis hur många avtal som ska omfattas av registret och den mängd uppgifter som företaget i sin tur måste sammanställa i registret. Dessa förhållanden påverkar sannolikt också hur stora resurser som måste läggas ned för att uppfylla kravet.

Riksgälden anser att de företag som berörs av de ändrade föreskrifterna har kapacitet och resurser att upprätta ett sådant register som krävs. Flertalet av företagen har sannolikt redan någon form av register eller sammanställningar över viktiga avtal. Eventuella befintliga register kan då samordnas med det register som det nu ställs krav på att upprätta. Även de företag som saknar befintliga register eller sammanställningar har förutsättningar att klara av att upprätta ett register över finansiella avtal. Företagen har lång erfarenhet av att implementera nya regelverk och tillhörande rapportering i sin verksamhet.

Riksgälden uppskattar att ett antal anställda eller konsulter måste sysselsättas under en period för att upprätta registret över finansiella avtal. Den tid som dessa personer behöver lägga ned på arbetet varierar sannolikt väsentligt, beroende på företagets verksamhet och förutsättningar. Det är mot den bakgrunden svårt att uppskatta den totala kostnaden för att upprätta registret. Riksgälden bedömer att kostnaden för företagen i genomsnitt kommer att vara ungefär 2–4 miljoner kronor för att upprätta ett register över finansiella avtal. Bedömningen är osäker och kostnaden kan visa sig bli högre. Kostnaden kan emellertid också bli väsentlig lägre om företaget redan har ett register eller sammanställningar över finansiella avtal som kan användas för att uppfylla kravet på ett register.

Det kommer även uppstå löpande kostnader för att vårda och uppdatera registret. Bankföreningen uppskattar förvaltningskostnaden till 20–30 miljoner kronor. Till skillnad från Bankföreningen bedömer Riksgälden att de löpande kostnaderna inte kommer att vara av den omfattningen, utan att kostnaden kan komma att bli betydligt lägre. Riksgälden uppskattar att de löpande kostnaderna i genomsnitt kommer att uppgå till omkring 50 000–200 000 kronor per år. Denna kostnad kan dock variera beroende på företagets

verksamhet och förutsättningar. Den förväntade kostnadsökningen som föreskriftsändringarna innebär får anses motiverad med hänsyn till de positiva effekterna på förutsättningarna att genomföra ett resolutionsförfarande. Riksgälden bedömer att dessa kostnader skulle ha mycket begränsade effekter för de berörda företagens arbetsförutsättningar, konkurrensförmåga eller villkor i övrigt. Mot bakgrund av att Riksgälden bedömer att bindande föreskrifter är det enda lämpliga regleringsalternativet har någon kostnadsuppskattning av andra regleringsalternativ inte gjorts.

Enligt riktlinjerna från EBA finns regler om register över avtal om relevanta tjänster i punkten (25) och om en förteckning över avtal som ingåtts enligt tredjelandslagstiftning i punkten (78). Det finns inget som hindrar att dessa register/förteckningar samordnas på något sätt med det avtalsregister som Riksgälden nu beslutar om krav på. Om någon form av sådan samordning sker torde kostnaden för företagen att upprätta de föreslagna avtalsregistren bli mindre än de belopp som angetts ovan.

3.3 Konsekvenser för Riksgälden

Riksgälden bedömer inte att föreskriftsändringarna innebär en ökad resursåtgång eller högre arbetsbelastning för myndigheten.

Ändringarna innebär förbättrade förutsättningar för Riksgälden att genomföra ett resolutionsförfarande.

3.4 Överensstämmelse med unionsrätten

Ändringarna i föreskrifterna står i överensstämmelse med unionsrätten.

3.5 Tidpunkten för ikraftträdande

Särskild hänsyn har tagits när det gäller tidpunkten för föreskrifternas ikraftträdande, se avsnitt 2.2.

3.6 Speciella informationsinsatser

Riksgälden kommer att informera om de ändrade föreskrifterna på myndighetens webbplats (www.riksgalden.se). Det finns enligt Riksgäldens uppfattning inte behov av ytterligare informationsinsatser.